

VÍCTIMA POLÍTICA pàg 3
El cas de Gustau Muñoz:
la família busca justícia a
l'Argentina 45 anys després

ENTREVISTA A JAUME COLLBONI
"Estem en disposició de tancar
un projecte transformador
per a l'avinguda Madrid" pàg 10

línialescorts ^{18 anys}

10/5/2023 · Núm. 268 · linialescorts.cat

En marxa les polèmiques obres del pavelló de l'Illa

Les famílies de l'Escola Ítaca havien demanat l'ajornament, però es prendran mesures per reduir l'afectació pàg 14

Foto: Districte

Moda amb ànima social

La Caldera acull una desfilada de moda contra la soledat pàg 14

COLÒNIA CASTELLS pàg 14

Ajornat l'enderroc imminent de la casa del cap de moltó

A FONTS pàgs 12 i 13

L'elecció indirecta de l'AMB, l'altra cara del 28 de maig

RECONeixEMENT pàg 14

Ortega Nieto i l'Olivera Rodona, Medalles d'Honor

28M

HABITATGE

Ada Colau, sobre els lloguers: "Barcelona serà la primera ciutat a aplicar la nova llei de l'habitatge amb la màxima ambició"

pàg 16

ACTE ELECTORAL pàg 16

Trias diu que el resultat del 28M serà "clar" a favor seu

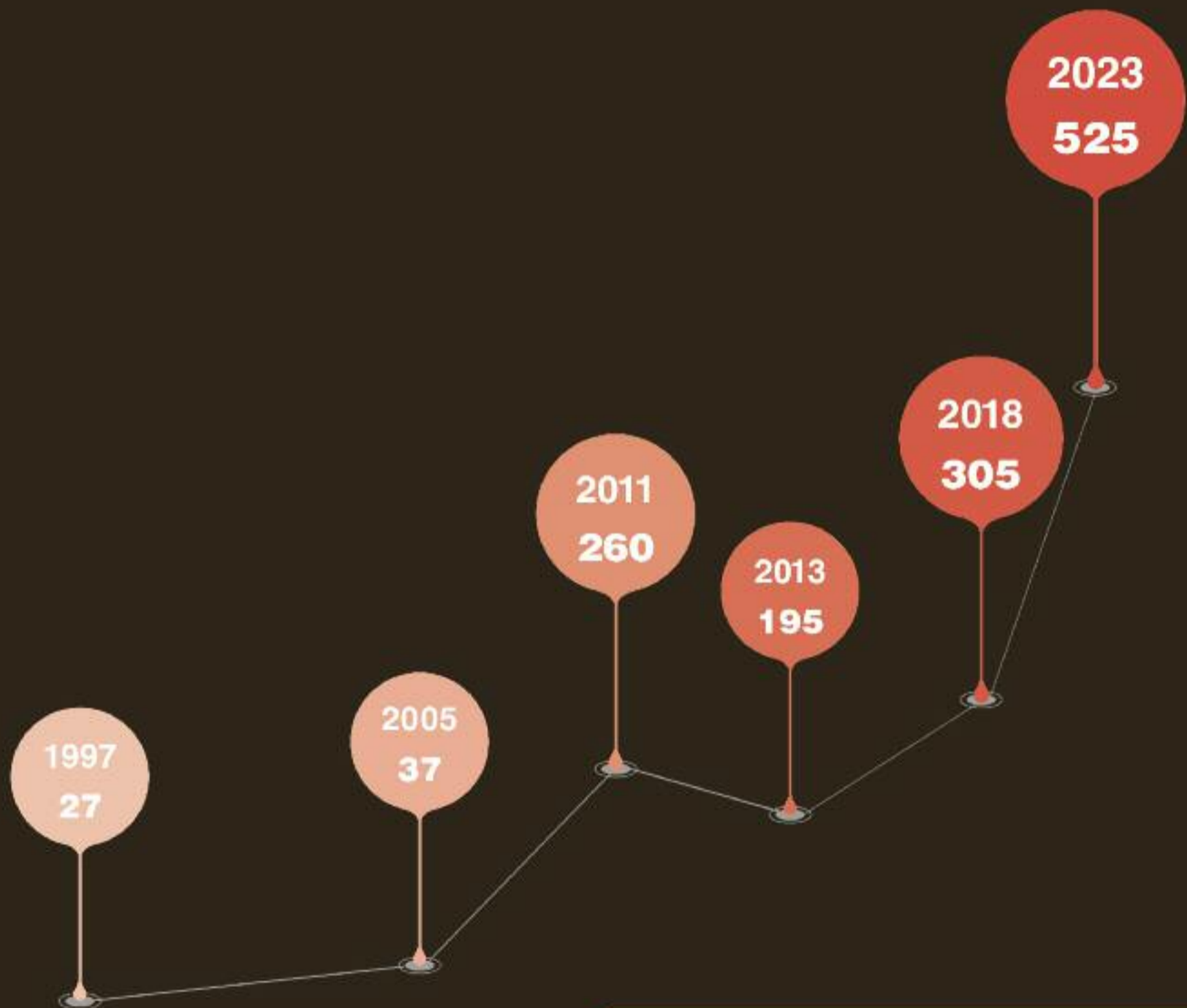
TURISME pàg 16

Maragall culpa Colau de la situació actual dels creuers a la ciutat

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

Travessar l'oceà per fer justícia

» Gustau Muñoz va ser assassinat als 16 anys per un policia en una manifestació de la Diada de 1978
 » El seu germà Marc ha declarat recentment a l'Argentina perquè aquest crim no quedi impune

Anna Utiel
BARCELONA

Gustau Muñoz tenia només setze anys quan la bala d'un policia va posar fi a la seva vida. Era l'11 de setembre de 1978 i aquest jove participava en una manifestació de la Diada. Militava a les joventuts del PCE(i) –el Partit Comunista d'Espanya (internacional), que defensava la independència de Catalunya– i formava part d'un dels piquets d'aquella mobilització. L'acompanyava, entre altres, el seu germà Marc, que només tenia un any més que ell. Després d'un moment de tensió, i pràcticament sense adonar-se'n, els dos germans es van separar. “Un agent ens va intentar detenir i vam córrer en direccions oposades”, relata en Marc. Al cap d'uns instants, en Gustau va ser assassinat d'un tret al carrer Ferran.

En Marc ho recorda com si fos ahir, però aviat farà 45 anys d'aquells fets. Uns fets que, malgrat aquestes quatre dècades, continuen impunes. En el seu moment, el cas es va arxivar sense judici i, posteriorment, l'estat espanyol no ha reconegut en Gustau com a víctima d'un crim de lesa humanitat. Amb tot, el cas ha prescrit.

És per això que la família Muñoz ha hagut de fer més de 10.000 quilòmetres i plantar-se a l'altra banda de l'Atlàntic per trobar la justícia que Espanya li ha negat. El passat 22 de març, Marc Muñoz va declarar als jutjats federals de Buenos Aires davant María Servini, la jutgessa de la querrella argentina contra els crims del franquisme.

UN PRECEDENT JUDICIAL

El camí per arribar fins a la declaració a l'Argentina no ha estat gens fàcil. Després d'esperar les –

Marc Muñoz amb María Servini, la jutgessa de la querrella argentina, i amb una pancarta acusant Martín Villa. Fotos cedides

limitades– vies de la justícia espanyola, l'any 2016 en Marc va provar d'incloure el cas a la querrella argentina, però va ser rebutjat perquè només s'acceptaven fets ocorreguts fins al juny de 1977. Lluny de rendir-se, va presentar un recurs, però aleshores li van dir que faltava documentació. Tampoc no ho va deixar córrer (mai li ha passat pel cap aquesta possibilitat). I el 2018, en el tercer intent, el crim d'en Gustau va ser admès a la querrella argentina. “El nostre cas amplia el període temporal de la querrella”, destaca en Marc, que defensa que “la justícia no podia limitar-se al temps”.

Com en tot, la pandèmia va endarrerir el procés, però finalment va arribar el dia. En Marc va volar a Buenos Aires el 18 de març per poder participar, del 20 al 24, en un congrés sobre drets

humans i crims de lesa humanitat com a membre del Col·lectiu pels Oblidats de la Transició (COT). El dia 22 va declarar davant la jutgessa Servini com a testimoni i querellant de l'assassinat del seu germà. Hi va haver tres tes-

El cas d'en Gustau ha obert la porta a jutjar crims posteriors al 1977 en la querrella argentina

timonis més i es va presentar com a prova el documental *Gustau, la Transició al descobert*, de Jaume Domènech. L'objectiu d'aquesta declaració, que va durar prop de dues hores, era acusar Rodolfo Martín Villa, ministre de l'Interior entre 1976 i 1979, i els dos policies presumptament involu-

crats en la mort d'en Gustau: Jose Luis Varela Miras i Francisco Martínez Menéndez. Però també pretenia denunciar el que va ser realment la Transició espanyola.

“Gairebé 200 persones van ser assassinades durant aquella època”, assenyala en Marc, desmentint el mite d'una transició modèlica cap a la democràcia. “Aquelles morts formaven part d'un pla establert pel poder”, afegeix, posant el focus també en Joan Carles I com a cap d'estat. Aquesta tasca de denúncia és la que porta a terme el COT, que anima les famílies de totes les víctimes a presentar el seu cas a la querrella argentina.

“L'Argentina està donant una lliçó de justícia i de democràcia a l'estat espanyol”, subratlla en Marc. Per a ell, tot i que admet que el procés és llarg, el fet d'haver pogut declarar a Buenos

Aires li ha transmès la sensació “que s'està avançant”. Que la justícia per a la memòria d'en Gustau, doncs, és més a prop.

“UNA PEDRA A LA SABATA”

La querrella argentina, però, requereix col·laboració d'Espanya. I en aquest sentit, tal com es queixa en Marc, l'estat espanyol ha sigut “una pedra a la sabata” en tot moment. “Fins ara només ha posat pals a les rodes”, remarca. Però, tot i aquests mals precedents, no perd l'esperança.

“El govern espanyol no pot ignorar la justícia internacional eternament. En algun moment haurà de començar a col·laborar. Seria un exercici d'higiene per a la democràcia espanyola”, diu en Marc, que fa 45 anys que lluita contra la impunitat. “No pots matar un noi de setze anys i anar-te'n a casa”, sentència.

TOT, PERQUÈ GAUDEIXIS DE CADA INSTANT

ESPECIAL CELEBRACIONS I ESDEVENIMENTS

Menús des de 40€ a 80€ que compliran amb totes les teves expectatives

Descobreix les nostres àmplies i lluminoses sales per a les teves celebracions. Posa't en contacta amb nosaltres i t'ajudarem a triar l'espai que millor s'adapti a les seves necessitats.

ATENEA BARCELONA APARTHOTEL *Tesperent!*

C/ Joan Güell, 207-211, 08028 Barcelona T. +34 934 906 640
 www.2cero7restaurant.com

La lupa

La diversitat contra la por?

per David Bondia, síndic de greuges de Barcelona

Foto: Pexels

Què ens està succeint a l'hora d'analitzar el binomi migracions/drets humans? Com pot ser que hàgim passat tan ràpidament de reivindicar el dret humà a la mobilitat universal (art. 7. 2 de la Declaració Universal de Drets Humans Emergents) a estar immersos en la manifesta proclamació d'un estat d'excepció permanent contra les persones migrants? Donar una explicació coherent a aquesta situació no resulta fàcil. Malgrat que és un tema complex, sí que podem apreciar que, des del món dels drets humans, això obeeix a una manipulació discursiva al voltant de la condició de les persones estrangeres.

Aquesta manipulació rau a provocar engany sobre la necessària interacció existent entre la sobirania de l'estat i la protecció dels drets de les persones migrants. Des d'una visió clàssica del Dret internacional públic, els estats tenien el poder inqüestionable d'admetre i d'expulsar els estrangers del seu territori. No obstant això, aquesta concepció absoluta que reconeixia la plena discrecionalitat de cada estat s'ha vist mitigada progressivament per l'evolució d'altres normes internacionals –en particular, les relatives a la protecció dels drets humans. Normes que no només afecten l'entrada o la sortida, sinó també el gaudi de drets i llibertats fonamentals quan una persona estrangera es troba sota la seva jurisdicció. L'emergència d'aquestes normes té per finalitat conciliar dues exigències oposades: per una banda, la seguretat nacional i la sobirania estatal i, per l'altra, l'efectiva aplicació del principi del respecte de la dignitat humana, en aquest cas envers les persones migrants. D'aquesta forma, cal proclamar ben alt que, avui dia, la sobirania dels estats està limitada, en diferents situacions, per la necessitat de respectar els interessos i les expectatives legí-

times de les persones migrants, així com de garantir el respecte dels seus drets fonamentals.

Aquesta interpretació ens ha de permetre desarmar i denunciar totes aquelles polítiques i pràctiques d'apartheid social que pretenen justificar argumentacions i comportaments que volen actuar com a protectors cap als seus (*primer els de casa*) i com a depredadors respecte dels que consideren enemics (persones migrants).

Cal denunciar aquesta alteració del règim migratori, ja que descansa en la representació de la persona estrangera com a estranya, on la seva condició és vista com una amenaça i on la retòrica de la protecció ja no és cap a elles, sinó contra elles.

Davant d'aquesta manipulació que hem constatat,

El fals dilema entre la por o la diversitat estarà molt present en la campanya de les municipals

la pregunta a formular-nos no només hauria de ser: com és possible aquest horror que comporta una vulneració sistemàtica i constant dels drets de les persones migrants? La pregunta correcta a plantejar-se seria: com hem permès que les persones migrants s'hagin pogut veure privades de molts dels seus drets i llibertats sense que això sigui constitutiu de delictes?

En molts casos, es tracta de manifestes violacions dels drets humans justificades per motius de seguretat, de manteniment de l'ordre i de control de la migració. No són pocs els exemples que en podem trobar cada dia: la identificació i detenció discriminatòria de persones en espais públics per sol·licitar la seva docu-

mentació acreditativa de la situació administrativa (identificacions basades en perfils ètnics, com denuncia any rere any SOS Racisme) o els espais de reclusió caracteritzats per l'espera i la manca de drets (centres d'internament d'estrangers, com el que tenim a Barcelona). Per si això no fos prou, les polítiques de control migratori incideixen en la il·lògica de l'excepcionalitat en promoure la criminalització de la solidaritat i la generalització de narratives tòxiques contràries a les migracions i als estrangers, entre altres mesures.

Ens trobem, doncs, davant d'un procés de deshumanització de les persones migrants fruit de l'augment dels controls migratoris i del desenvolupament de polítiques que produeixen cada cop més vulneracions de drets humans, patiments, explotacions i, fins i tot, morts.

Ben segur que aquest fals dilema entre la por o la diversitat estarà molt present en la campanya de les eleccions municipals. D'aquesta forma, no ens podem quedar de braços plegats. Haurem de saber escollir entre veure la immigració des d'un marc discursiu construït sobre la por a l'altre i la defensa de la seguretat mitjançant mesures pròpies d'un estat d'excepció permanent –amb l'objectiu de reduir els drets de les persones migrants i mantenir-les en un estat d'inseguretat i vulnerabilitat– o aconseguir revertir la situació per tal de fomentar un enfocament de la gestió de la immigració basat en els drets humans.

Ho tinc clar. Segur que defensar el dret a migrar i els drets de les persones migrants contribuirà a fer que les nostres societats siguin més justes i solidàries, on la *mixofília* (l'aposta per entorns heterogenis i diversos) derroti la *mixofòbia* (por d'allò que és desconegut o no es vol conèixer). Independentment que doni o no vots.

Article publicat originalment el 24 d'abril

Aquí es piula

El Twitter en paper

@immaps

Estem en un punt on els vaquers/es han de decidir a qui pagar el menjar, si a les seves famílies o a les seves vaques. La sequera comporta i comportarà una disminució del cens de boví a casa nostra, i de pagesos també. Alguns, ja tocats de mort, no continuaran l'any que ve. Dramàtic.

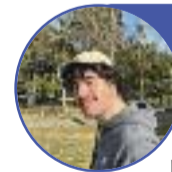
@apunte

Hoy [7-5-2023] publicamos una investigación gorda en @eldiarios: por primera vez un medio accede al detalle de todas las incidencias, día a día, en Rodalies de Catalunya. El resumen es que en 2022 hubo retrasos graves 4 de cada 5 días y más de 2.000 trenes cancelados.

@MAIbercocs

La certesa que per conèixer tot el que voldries conèixer no t'hauries de morir mai. Que tot és apassionant i la teva ignorància, infinita. Tenir deu llibres començats i patir per tots els que no arribaràs a llegir. Quin no viure. I quina tarda més bonica de ploure. [...] En realitat, no em falta res.

@alexsnclmnt

Dimarts [9-5-2023] encara farà calor, però a partir de dimecres la temperatura començarà a baixar i tindrem entre 2 i 5 °C MENYS del que tocaria al mes de maig. I tot això, acompanyat de ruixats i tempestes, que tornaran a regar les capçaleres dels rius i localment acumularan més de 50 mm!

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 33380-2010

www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Olivera Rodona

L'Espai Olivera Rodona rebrà una Medalla d'Honor aquest 2023. El Districte de les Corts ha escollit aquesta entitat, que enguany celebra el seu cinquantè aniversari, per la seva "tasca d'educació en el lleure d'infants i joves".

pàgina 14

Districte

La Caldera va acollir diumenge passat la primera desfilada contra la soledat, una iniciativa impulsada pel Districte de les Corts en el marc del projecte *Estratègies contra la soledat*. L'acte el va idear el dissenyador i veí de les Corts Óscar León.

pàgina 14

Barcelona Comerç

La Fundació Barcelona Comerç va promoure aquest dimarts, 9 de maig, la celebració del Dia Europeu del Comerç de Proximitat, amb parades de botigues al carrer i amb actuacions de cantants d'òpera de primer nivell.

pàgina 18

Safata d'entrada

La veritat

per Francesc Reina

Foto: Jordi Borràs/ACN

Hi ha persones que amb prou feines poden pensar en elles mateixes perquè els anem demanant que tinguin en compte els altres. Em posen malalt aquells que van donant lliçons d'això que anomenen empatia, alteritat, bé comú i coses així, però després, a la intimitat o a l'esbarjo, es passen pel folre tot el que diuen.

És impossible separar el subjecte de les seves circumstàncies. Deixeu-me dir per començar que no es pot definir tan alegrement el que normalment considerem bo o dolent. El comportament humà, diria el meu professor Josep Maria Puig (i jo ho comparteixo), està totalment determinat

per les influències que rebem de l'exterior. A més, estem molt lluny de controlar-les, per més que diguin aquells que escriuen llibres d'autoajuda. La qüestió, encara que sembli absurd, és que no som conscients del que ens passa... I això és pastura del missatge de l'autoritarisme, el consumisme, l'aïllament...

De la teoria sobre les pomes podrides surt aquesta gran pena que insisteix sobre els elements patològics que

volen explicar les responsabilitats personals. La qüestió és que puguem controlar els nostres entorns per ser autònoms.

Que difícil... Molt d'això té a veure amb la política. A veure si ens n'assabentem: el caràcter no designa la conducta. Això és el que ens volen fer creure. No hi ha comportaments estables, només hi ha situacions. És impossible separar els individus de les nostres circumstàncies.

Línia Les Corts no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

El + llegalit

[línialescorts.cat](http://lanialescorts.cat)

- 1 *Conversa amb Ada Colau: el 3 de maig a les 19:00h a l'Espai Línia*
- 2 *Tot a punt perquè el comerç de Vallespir surti al carrer*
- 3 *Eva Parera: "L'Ajuntament de Barcelona està finançant delinqüents"*
- 4 *Carlos Alcaraz vol ser ell mateix*
- 5 *Últims dies per visitar l'exposició del Panteó del cementiri de les Corts*

A les xarxes

#HabitatgeSocial

#UnDiaMésARodalies

#StopCreuers

@perearagones: El Govern inicia el procés d'expropiació d'habitatges de grans tenidors buits des de fa dos anys, que permetrà incorporar-los al parc de lloguer social.

@elpiratavell: Rodalies és una arma electoral. Ara i sempre. I això explica per què tot continua igual, i per què qui més la pateix són les que menys tenen.

@carlesral: Més creuers, menys aigua; més creuers, menys habitatge; més creuers, més residus; més creuers, més escalfament... #StopCreuers.

Els amics de Peter (Griffin)

per Víctor Porres

Als voltants del Dia del Treballador s'acumulen les propostes i reivindicacions sobre el món laboral expressades des de diversos sectors de la societat. Els que solen fer més soroll són els sindicats, perquè són els que presumptament representen els interessos dels treballadors i, per tant, utilitzen l'aparador de l'1 de maig per reclamar millores salarials, més llocs de feina i altres mesures que garanteixin la qualitat de vida dels treballadors, com la proposta estrella d'enguany, que és la setmana laboral de quatre dies o, dit d'una altra manera, el cap de setmana de tres jornades de festa.

També el sector empresarial aprofita el reclam de la celebració del treball per dir-hi la seva. Aquest és el cas de la companyia Clece, que la setmana passada va anunciar el projecte *Barcelona Emplea*, una iniciativa per oferir feina de diferents perfils professionals a persones en situació vulnerable a través d'un bus que farà parada a quatre ciutats metropolitanes: Sitges, Vallirana, Martorell i l'Hospitalet de Llobregat. És com aquell bus en el qual viatjava Jorge Fernández i el seu equip de rehabilitació d'edificis en el programa d'Antena 3 *Esta casa es una ruina*, però en lloc de guanyar-te uns dies de vacances mentre et reformen la casa aquí el que t'ofereixen és que treballis perquè amb el teu salari et puguis arreglar la casa, si és que en tens.

Uns altres que aprofiten el *dayketing* del Dia del Treballador són les consultores, les empreses de recursos humans i les agències de màrqueting. La xarxa s'omple d'estudis i d'informes sobre les temàtiques més inversemblants relacionades amb el món laboral. D'aquestes, les més curioses i, en certa manera, frívoles són les enquestes sobre els hàbits i costums dels treballadors, que és una manera legal d'investigar la vida del proletari i, alhora, semblar que a les empreses els preocupa com se sent el pencaire i què l'amoïna.

Dins d'aquest àmbit del *work reality*, la que més m'agrada és la branca de les relacions personals en l'àmbit laboral. Per exemple, sabíeu que els professionals que tenen un amic a l'empresa treballen més i millor? Segons un informe de la consultora Gallup, les persones amb un amic a la feina estan més compromeses amb el treball, són més propenses a innovar i a compartir idees, a fer més tasques en menys temps i, compte amb la dada, també es diverteixen més. Quin descobriment! És com aquella antiga frase-acudit que deia: "Masturbar-se està bé, però follant coneixes gent".

treballar? Està clar que la fantasia d'*Il dolce far niente* no està gaire ben vista, perquè sembla comunament acceptat que l'acció natural de l'home és treballar. "El treball us farà lliures", deien els nazis. En canvi, el còmic Pepe Rubianes ironitzava: "*El trabajo dignifica, te honra, te realiza, te luce, te abrillanta y te da esplendor. Hasta te pone cachondo. Es la hostia. Hay que ver lo cachonda que va la gente a trabajar a las seis, las siete y las ocho de la mañana*".

També la música, que sovint és un fidel reflex del sentiment popular, està plena de hits que demonitzen el treball: *No me gusta trabajar* (Los Rebeldes), *La vida pasa felizmente* – *Es una lata el trabajar* (Luis Aguilé), *Sympathique* – *Je ne veux pas travailler* (Pink Martini)... I després tenim Peret, que a *Saboreando* cantava: "*El portero de mi casa dice que ya no trabajo, que le pregunte a su hija cuando la tengo debajo*". Aquest vers rumber sembla l'himne de l'incansable rei emèrit: potser en sa vida mai s'ha acotxat per treballar ni per arregar un tovalló del terra, però, pel que es veu, no ha parat quiet i mai li ha fet mandra saltar de llit en llit. De fet, entre ell i Julio Iglesias, podrien colonitzar tota Austràlia amb la seva descendència.

De la mateixa manera que sempre hi ha un dentista discòl que no coincideix amb els altres nou a l'hora de recomanar un dentífric, a les enquestes sobre el món laboral també es recull un petit percentatge d'*outsiders* que opinen, però com que són minoria, no es converteixen en tendència. Són autèntics mestres esquivant el treball que s'inspiren en altres personatges que han arribat a la fama per no fer res o per fer-ho malament, com Homer Simpson, Jeffrey Lebowski, Peter Griffin o Jay i Bob el Silenciós. Gent *random* que, quan en els estudis de mercat els pregunten "què estàs fent actualment?", pot ser que els responguin "preparant un collar de macarrons per al Dia de la Mare".

Article publicat originalment el 2 de maig

Foto: Pexels

Un altre estudi –aquest, de l'empresa Randstad– diu que vuit de cada deu treballadors espanyols afirmen que compten amb, com a mínim, un amic a la feina i que estan més contents que un gínjol. Tant, que donen més importància al valor d'aquesta amistat que al seu propi sou. En part, s'entén, perquè passem un terç de la nostra vida treballant, per la qual cosa compartim més hores amb els companys de feina que amb la nostra família o amb el gat, i ja se sap que el tracte porta el contacte.

Ara bé, tenir un amic a la feina compensa o seria millor estar més sol que un mussol però no haver de

Les millors perles

Wallapop va felicitar i publicitar el Dia de la Mare amb una notificació que deia: "Trucada perduda de ta mare". Desenes de persones òrfenes van criticar la campanya per l'ensurt i la tristor que els va provocar. L'empresa s'ha disculpat.

Una ampolla de vi i piruletes. Sembla que l'ésser humà no necessita res més que això per sobreviure cinc dies en un bosc australià. Almenys així és com ha aconseguit mantenir-se amb vida una dona rescatada recentment.

Tres lladres roben fins a 200 vambes en una botiga del Perú. El botí inclou diferents marques, colors i mides, però totes les sabatilles tenen una cosa en comú: són totes del peu dret. No sabem si als tres lladres els faltava la cama esquerra.

Enxampen un treballador de Correus que robava part del contingut dels paquets abans d'entregar-los als legítims propietaris. Un vídeo publicat a TikTok ha exposat aquest lladre i ara l'empresa investiga el cas.

Twitter (@RoyalFamily)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

1322 o el subsol com a refugi

per David Fernández

Foto: Pexels

«Abans que un bombardeig la tornés boja»
‘Homenatge a Teresa’, Ovidi Montllor

Cada dia, a cada passa, una primíssima línia fràgil ens separa, o potser ens adhereix sense solució de continuïtat, amb un subsol que encara conté els substrats del que som, concentra totes les pors acumulades i condensa el trencaclosques d'una memòria fràgil. Ho dic perquè ara que la Model ja no és presó, rere 100 anys d'història i 113 penes de mort, esdevé gairebé imprescindible no perdre's la impressionant feina que han realitzat la fotògrafa Ana Sánchez i l'historiador Xavier Domènech sobre els refugis antiaeris de quan ploïen bombes a la ciutat que no era dels prodigis. Es trobaran, es toparan, amb 170 imatges sobre aquella Barcelona subterrània, construïda, com és norma de la resistència en aquesta país, a través de l'autorganització, l'enxarxament veïnal i l'esforç comunitari de la rereguarda. Si s'atansen a l'antic pou del dolor i el càstig que és la vella presó veuran, a les galeries 3 i 4, una insondable exposició cartografiant i localitzant 1322 refugis autoconstruïts, on barcelonines i barcelonins es protegiren del foc del cel i on se salvaren milers de vides. L'Ana hi ha posat el cos, l'ànima i l'ull per tots nosaltres. Llum tènue contra l'horror i ull personal entre penombres, sota tots els claroscurs, per garantir una mirada col·lectiva en els replecs de la memòria. Aquell subsol no és pas lluny, i sobre ell caminem quotidianament. El passat 30 de març, quan s'inaugurava, encara prenia la paraula la veïna de Sant Andreu Montserrat Sala, a 94 anys. Com a testimoni viu en primera persona. Tan lluny i tan a prop.

La memòria no ens deixa mai en pau i, alhora, és impossible construir cap pau sense ella. Alacant, Barcelona, Gernika i aquells primers bombardejos feixistes contra la població civil van inaugurar, com a laboratori de proves necròfil, un model vertical de destrucció demencial que acabaria normalitzant-se. Santiago Alba Rico va escriure fa molt temps sobre aquesta aporia irresoluble: si els camps de concentració nazi foren un holocaust horitzontal, Hiroshima i Nagasaki –246.000 morts– van fundar el funest extermini vertical des de l'aire per esborrar ciutats senceres en un no res. Però, paradoxalment, com recorda Alba Rico, l'ordre mundial del 1945 va prohibir el terror dels lager mentre legalitzava la crueltat dels bombardejos. Ahir o avui, mentre tant, les veritats nòmades que Palau i Fabre va deixar escrites al seu ‘Gernika’ encara romanen i perduren: «Els infants jugaven a guerra quan de sobte, del cel, d'on venen, diuen, els àngels i els ocells, queia un xàfec de foc, el cel era l'infern, l'ordre s'havia capgirat. Tres hores com una eternitat i aquell joc s'extingia. Els infants ja no jugaven a guerra: la guerra els havia exterminat. Ara tot-hom pensava igual, perquè tots els cadàvers pensen el mateix. I així començava la gran uniformitat».

La desmemòria també uniformitza. I les ombres del passat de '1.322' no són només fantasmes del present, sinó estrictes realitats contemporànies a les quals ens hem acostumat amb parsimoniosa i radical indiferència contemporitzadora. I sí, mirarem l'ahir per poder copsar el present i saber descodificar el futur. L'exposició no és el que aparenta –a cavall de la història, la cartografia o l'arqueologia–, sinó molt més, i m'atreveria a dir que tot el contrari –present, brúixola i futur. Si no, no imaginarem les sirenes i les corredisses civils d'ahir pensant en les corredisses cap al metro de Kíiv d'avui mateix. Mal ens pesi, el cel de plom s'ha reproduït de forma ininterrompuda des de 1945. Facin la llista de memòria, si no. Dresden, Saigon o Santiago de Xile. Sumem-li la memòria de Sarajevo fa 30 anys, de Bagdad i Fallujah en fa 20, d'Alep en fa 10 o del Iemen des de fa vuit anys. Com si no n'aprenguéssim mai –aprendre a mirar, sostenia John Berger. La mirada, a propòsit de l'exposició, conté una radical dualitat: la mirada asèptica del pilot del bombarder que prem el botó és la que destrueix el món d'una sola revolada. La mirada de l'Ana, antídote i antagònica, és el que el salva.

Res no cau del cel –les bombes, sí– i tot es cou sempre arran de terra, des dels subsols on tantes vegades ens hem hagut de refugiar. Tampoc res comença avui. Les lluites democràtiques de llarg recorregut per la recuperació dels refugis antiaeris endinsa les arrels, també, en el dèficit estructural i fundacional dels obllits del 1978. Entre les pioneres que el van obrir fa molt temps hi serà i hi destacarà sempre la Pilar Frutos. Una amiga em recorda que els primers a enfrontar-se a qualsevol mur són els que es deixen la pell i la cara per forçar la primera esclatxa. I sí. Només érem vailets de barri, fèiem les festes de Gràcia cada estiu a la plaça del Diamant i allà estava ella, colze a colze, per evitar que, col·lectivament, la postmodernitat s'endugués la memòria. Allà on volien fer un pàrquing s'hi va quedar finalment el refugi, sota la mirada agraïda del crit de la Colometa de la Mercè Rodoreda. Recordar avui hores de reunions, de cartells, de tríptics, d'actes i de protestes és parlar incessantment de la Pilar, tossuda i tenaç, i connecta directament amb l'enxarxament veïnal com a refugi democràtic –quan ploïen bombes i quan granissaven obllits. Un mal dia d'un 2020 impossible, la Pilar ens va deixar, i aquest dissabte, finalment, amigues, companyes i periodistes podrem retre-li el merescudíssim homenatge pendent que li devíem, i que ens devem, al Centre Artesà Tradicionari de la Vila de Gràcia. Serà a les dotze del migdia i servirà per dir-li ‘i gràcies sempre’. Per ensenyar-nos que no oblidar d'on venim ni deixar d'esbrinar on volem anar requerirà sempre saber quin sòl trepitgem i quants subsols es mantenen encara vius.

Article publicat originalment el 21 d'abril

“

La memòria no ens deixa mai en pau i, alhora, és impossible construir cap pau sense ella. Alacant, Barcelona, Gernika i aquells primers bombardejos feixistes contra la població civil van inaugurar, com a laboratori de proves necròfil, un model vertical de destrucció demencial que acabaria normalitzant-se

”

Flaixos

@scalvocarro: 97 candidats canvien de formació per les municipals i passen de Cs, PP o SOMI, entre altres, el 2019, cap a la formació d'extrema dreta [Vox] el 2023.

@RamonIglesias68: 6.927 víctimes esperen torn per ser exhumades de les fosses comunes del genocidi franquista a Catalunya. Al ritme actual trigaran 1.400 anys.

@sempresaludava: Ahir un nen va anar a classe amb un rellotge que li havia cagat el Tió, que no marxa mai de casa seva. Després que si la mainada es torna gilipolles.

Tothom **contra** el **càncer**

Fes una **donació** i
impulsa la **recerca** per
aconseguir més del
70% de supervivència
en càncer.

11 DE MAIG | DIA DE LA COL·LECTA

COL·LABORA-HI A:

dona.contraelcancer.es

  @contraelcancer.es

 BIZUM codi **06097**

#TODOSCONTRAELCÁNCER
900 100 036
asociacioncontraelcancer.es

associació
contra
el càncer

Jaume Collboni lidera per tercera vegada la llista del PSC per a les eleccions municipals de Barcelona. El 2015 va obtenir només 4 regidors, el 2019 els va doblar (8) i ara les enquestes el situen entre els candidats amb opcions de guanyar.

“En el següent mandat hem d’encarar la fase final de la Colònia Castells”

A. Nadeu / A. Ribas
Fotografia: J. Chichelnitsky

El projecte urbanístic de la Colònia Castells, a banda de la seva lentitud, ha provocat queixes veïnals, tant pel que fa als reallotjaments com per la qüestió patrimonial. Està satisfet de com ha gestionat l'Ajuntament l'última fase d'aquesta transformació urbanística?

Entenc el malestar que ha generat aquest retard, però considero que tots podem estar molt satisfets, perquè en aquest mandat s'ha prioritzat la Colònia Castells, amb

“Esperem que les Corts pugui disposar aviat d'una nova residència per a la gent gran”

una inversió de gairebé 25 milions d'euros. Això ha permès avançar molt en aquesta històrica assignatura que teníem pendent. A més, la qüestió patrimonial s'ha tingut molt en compte i ja s'han fet tots els estudis històrics que la catalogació del recinte requeria. Hem fet un salt importantíssim per

encarar la fase final de la Colònia Castells en el següent mandat. Aquest és el meu compromís i la meva ferma voluntat.

Tampoc acaba de convèncer el nou parc que hi ha projectat a la mateixa zona. Hi ha queixes perquè alguns veïns diuen que no s'han atès les seves peticions. Tenen raó aquests veïns?

El parc de la Colònia Castells és fruit d'un procés de participació fet en l'anterior mandat amb els veïns i veïnes de l'entorn. El més rellevant és que en aquest mandat, després de dècades d'espera, tindrem una zona verda de gairebé 10.000 metres quadrats perquè la gaudeixi la gent del barri. Suposa la culminació del procés de transformació urbanística de tot l'entorn, amb una nova zona de salut i esbarjo que revitalitzarà l'indret i esdevindrà un petit pulmó per al districte.

Un tema que es va convertir en un serial, i que continua encallat, és la futura residència de Can Capellanets. No ha avançat gens, però l'edifici, del qual els veïns defensen el seu valor històric, es va deteriorant. El preocupa que el projecte no avanci?

La residència de Can Capellanets està aturada per un conflicte entre privats. Des de l'Ajuntament estem vetllant perquè el convictori, que

està catalogat patrimonialment, el preservin els privats. Per aquesta raó tenim un procediment obert requerint a la propietat la seva conservació, i continuarem vetllant-ho. Sobretot, esperem que arribin a l'acord necessari entre ells i que el barri pugui disposar aviat d'una nova residència per a la gent gran.

La reforma de l'avinguda Madrid, que preveu treure carrils de circulació, eixamplar voreres i fer un carril bici, també es fa esperar. El regidor Riera ens deia el juliol del 2020 que era el seu principal objectiu... Podrà ser una realitat durant la primera meitat del següent mandat?

La reforma de l'avinguda Madrid no és una actuació senzilla. És una via bàsica de la ciutat que està compartida entre dos districtes: Sants-Montjuïc i les Corts. En aquest mandat s'ha fet una gran feina de participació amb les associacions i el veïnat dels dos

districtes afectats per aglutinar les necessitats diverses: ampliació de voreres per a vianants, espai per als serveis, transport públic i privat i carril bici. Finalment, estem en disposició de tancar un projecte transformador per a

“El procés per al Festival de Pedralbes, ja els hi admeto, al PSC ens genera molts dubtes”

aquesta zona, guanyant qualitat de vida i connectivitat entre els districtes. Treballaré perquè en el següent mandat per fi pugui ser una realitat.

Genera dubtes la transformació del festival de Pedralbes?

Com bé saben, ara qui hi està darrere és la Generalitat, que és qui ha fet el concurs i ha licitat la gestió per als pròxims 3 anys a una nova em-

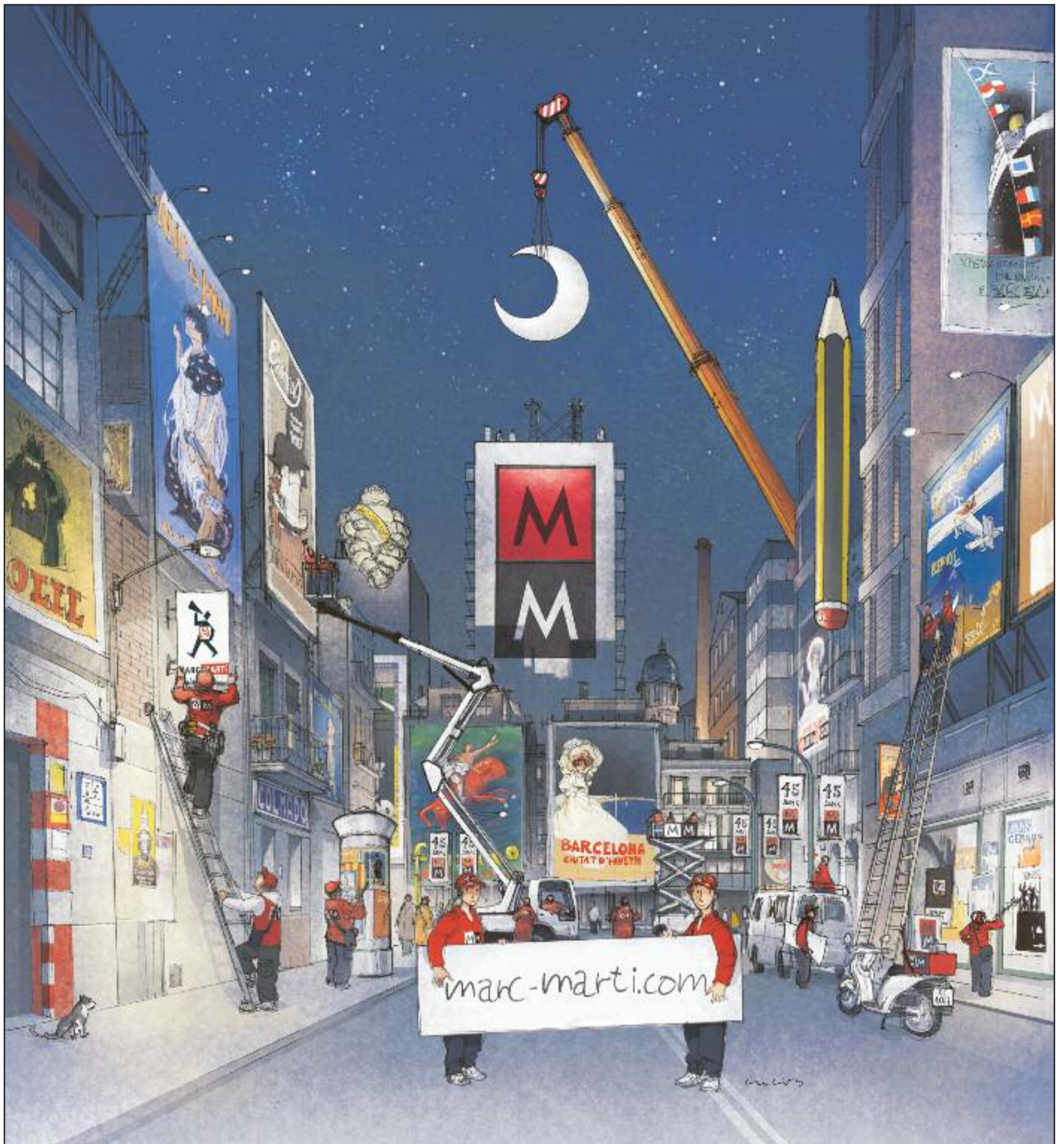
presa. Estem a l'expectativa de com serà el nou festival fruit d'un procés que, ja els hi admeto, al PSC ens genera molts dubtes.

Les obres de l'Espai Barça són un dels grans serials dels últims anys. Ara es preveu que s'acabin el 2026. Està preocupat pels maldecaps que poden provocar entre el veïnat i en la mobilitat?

L'Espai Barça és un projecte de gran envergadura que s'ha treballat amb el veïnat, amb el Futbol Club Barcelona i amb les entitats de l'entorn. En aquest mandat s'ha fet un salt endavant, amb la reorganització de l'avinguda Joan XXIII i la reorganització del carrer Menéndez i Pelayo. Actualment, tenim constituïda la Taula de convivència de l'Espai Barça, en la qual es fa seguiment dels diferents temes. Si jo soc alcalde, continuarà sent així, perquè és molt important garantir que la convivència entre la mobilitat, el veïnat i el Barça sigui la millor.

Jaume Collboni / Candidat del PSC a l'alcaldia de Barcelona

Jaume Collboni espren les últimes setmanes abans de les eleccions municipals del pròxim 28 de maig. En aquesta entrevista amb *Línia Les Corts*, el candidat del PSC a l'alcaldia de Barcelona repassa les principals qüestions que han marcat el mandat al districte.

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Actualment, el partit que té més representació a l'Àrea Metropolitana de Barcelona és el PSC. Foto: AMB

Si llegeixes aquestes línies i tens pensat anar a votar el pròxim 28 de maig, estaràs escollint molt més que l'alcalde o l'alcaldesa del teu municipi. Encara que resulta força desconegut, aquests comicis tenen una transcendència que traspasa els límits de les ciutats i dels pobles. A més de consells comarcals i diputacions, també s'escullen els integrants que formaran part del Consell i la presidència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), és a dir, les persones que dirigiran les polítiques al territori més poblat de Catalunya.

Ara, els més espavilats diran: "Però això fa anys que passa, oi? No es tracta de cap novetat". Tenen raó, però no del tot. De l'AMB en depenen, entre altres, els transports, els residus, l'ordenació territorial dels 36 municipis que la conformen o la gestió de nombrosos espais, com les platges, la serra de Collserola o la llera del Besòs. A més, hi ha temes que avui dia van més enllà de les competències dels municipis. Quanta població viu a Barcelona i treballa a l'Hospitalet? Quanta gent ha marxat de la capital catalana a Badalona o Ripollet perquè no pot pagar l'habitatge?

En aquest sentit, quan anem a votar als comicis municipals triarem els representants –regidors i alcaldes– que més tard escolliran qui conforma el Consell Metropolità, l'òrgan que s'encarregarà de posar fil a l'agulla a aquests temes. Això no és cap novetat. Malgrat tot, hi ha quelcom que està canviant i que fa més importants que mai les eleccions del 28 de maig.

El passat mes de març, Jordi Martí Grau, vicepresident de l'Àrea de Planificació Estratègica a l'AMB, explicava en una conferència a l'Espai Línia que governar significa transferir rendes. "Treure diners d'on n'hi ha més per posar-los on n'hi ha menys", deia. Mentre que altres organitzacions com la Diputació presten serveis als municipis, des de fa un temps l'AMB està fent polítiques que tenen una nova dimensió. "Fins ara s'hi havia resistit molt, però actualment l'AMB comença a fer polítiques com la Zona de Baixes Emissions, la unificació tarifària al transport públic o el Pla de Barris Metropolità", va assenyalar Martí Grau. Dit d'una altra manera, ha passat de gestionar a governar.

A més d'això, cal tenir en compte un altre fenomen: el pressupost. El 2022, la partida de l'AMB va augmentar un 13%, situant-se en els 2.470 milions d'euros anuals. És, per darrere de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona, el tercer organisme amb més capacitat d'intervenció de Catalunya. A les eleccions, per tant, també es decidirà com s'han de gestionar aquests milions.

CAMPANYA SENSE INTERÈS

Tot i la seva importància, durant la campanya segurament no sentirem ni un candidat que parli de les polítiques que cal posar en marxa a la metròpoli. Així ho reconeixen

Unes eleccions sense campanya electoral

A més de votar qui governarà els municipis, el pròxim 28 de maig els ciutadans de la metròpoli triaran de forma indirecta els seus representants al Consell Metropolità de l'AMB. En aquest reportatge expliquem qui té programa electoral explícit per al territori i qui no, i quines són les propostes dels partits.

els mateixos implicats. "Ni a mi ni a ningú ens sentireu parlar de quines són les nostres propostes metropolitanas", afirmava l'alcalde del Prat i candidat dels comuns Lluís Mijoler en to crític en una entrevista a *Línia*. De la mateixa manera, l'alcalde de Cornellà i vicepresident executiu de l'AMB, Antonio Balmón, considera que "a Cornellà s'ha de parlar de Cornellà, i la gent, quan va a votar, ha de votar pel seu municipi".

El coordinador general del Pla

Estratègic Metropolità de Barcelona (PEMB), Oriol Estela, es mostra preocupat per aquesta manca de debat sobre la metròpoli. "Estaria molt bé que els partits ens expliquessin quines són les propostes i el seu pla per al conjunt del territori, perquè hi ha moltes qüestions que tenen afectació més enllà del límit municipal", afirma Estela tot referint-se a temes com la sequera o el canvi climàtic.

Ahora, considera que aquest debat hauria de ser encara més im-

portant a la capital catalana, ja que és la ciutat que té més pes en mobilitat i activitat econòmica. "En els debats que he vist dels candidats de Barcelona, en la majoria dels casos no mencionen el fet metropolità si no se'ls interpel·la directament al respecte", lamenta Estela. "A Barcelona, si els costa sortir fins i tot de l'Eixample, imagina't si han de parlar de problemàtiques que van més enllà", critica.

És per tot això que el coordinador general del PEMB consi-

dera que els partits "haurien de presentar un mínim de programa", i per aquest motiu, des del diari *Línia* hem volgut esbrinar què planteja cada formació a escala metropolitana.

NOMÉS UN PROGRAMA

Després de preguntar-ho a les formacions més destacades del territori, només hem rebut un únic programa electoral pròpiament dit per a l'AMB. Es tracta del dels comuns, que han treballat en un ex-

El gran debat

● Potser el repte més important de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), abans de poder gestionar de forma eficaç qüestions com l'habitatge, la promoció econòmica o el canvi climàtic, és el de definir-se. És un òrgan de gestió o un òrgan polític? Per això, tal com expliquen Rosa Suriñach, d'ERC, o Lluís Mijoler, dels comuns, s'ha de debatre sobre si ha de ser la ciutadania qui esculli per elecció directa els seus representants metropolitans o no. A més, s'ha de discutir si la ciutadania ha de triar qui presideix l'AMB, un càrrec que

quan el que s'ha de fer és treballar en el dia a dia", afegeix. Tot i que dins de la seva formació hi ha veus que consideren el debat, el cert és que en general els socialistes veuen l'AMB com una diputació de nivell metropolità. Té sentit que així sigui, ja que amb l'actual model el PSC acumula gairebé el 48% dels consellers metropolitans i, per tant, el sistema d'elecció a través dels regidors beneficia la seva presència i poder a l'AMB.

En una línia similar s'expressen altres veus, com la de Xavier García Albiol, del PP. El candidat a l'alcaldia

Hi ha qui aposta per escollir els consellers metropolitans i la presidència de l'AMB per elecció directa i qui hi està fermament en contra

actualment ocupa Ada Colau i que tradicionalment exerceix l'alcalde de Barcelona. "Si l'administració gestiona recursos, ha de ser la ciutadania qui decideixi com s'han de gestionar", apunta l'alcalde del Prat per afegir que "cal cedir competències a l'AMB i alhora demanar més competències per als ajuntaments". Per la seva banda, Suriñach afirma que "ERC està disposada a replantejar la governança" per tal de donar "més pes polític a l'AMB".

No tothom considera aquesta possibilitat. Antonio Balmón, del PSC, n'és un ferm detractor. "No cal enredar-ho més, sinó actuar", afirma. "L'elecció directa és perdre el temps,

de Badalona considera que votar "no és una prioritat". "No crec que existeixi un sentiment metropolità, ja que l'AMB és més una figura política administrativa que, això sí, té molt valor". També ho fa Xavier Trias, que veu aquest òrgan com un gestor entre interessos de les ciutats.

Més enllà de desitjar un sistema d'elecció directa metropolità o no, cal reflexionar sobre qui voldria votar en unes eventuales eleccions metropolitanes. "Pel que hem vist, la gent no ho vol, a no ser que s'eliminïn altres nivells d'elecció", diu Oriol Estela, del PEMB, citant un estudi de la Fundació Carles Pi i Sunyer. En altres paraules, ens fa mandra votar.

haustiu document amb un centenar de mesures concretes, entre les quals Mijoler destaca les que tenen a veure amb els drets socials. "Cal aconseguir la cohesió social del Besòs i del Llobregat", afirma l'alcalde del Prat. A més, considera que s'ha de lluitar contra la gentrificació, que "ja és metropolitana".

Tal com deia Martí Grau, els comuns aposten per una entitat metropolitana que governi i que alhora homogeneïzi polítiques com la de les Zones de Baixes Emissions, els plans contra la sequera o la preservació dels espais naturals. En aquest sentit, l'alcalde del Prat afirma que "els ajuntaments no poden resoldre molts temes sols, com per exemple la promoció econòmica", perquè això podria derivar en una lluita entre ells. Així, considera que potenciar l'AMB permetria "promoure noves centralitats" i evitar que territoris com el Baix Llobregat "siguin el pati del darrere de Barcelona".

En realitat, els grans reptes que esmenta Mijoler són semblants als que altres formacions citen. L'única diferència és que aquestes darreres no tenen programa explícit al respecte i, per tant, la possibilitat dels ciutadans de saber amb exactitud les seves propostes és molt menor.

LÍNIES MESTRES

El 17 d'abril, els alcaldes més destacats del PSC a la metròpoli es reunien a Santa Coloma per mostrar un gran acord metropolità. En l'acte es van esbossar les línies generals que hauria de seguir la regió en els pròxims anys. Segons els socialistes, són tres els camps en els quals treballar: mobilitat sostenible, habitatge assequible i promoció econòmica. "Cal enfortir l'oferta de mobilitat pública, que està al centre de la lluita mediamiental, i teixir una política d'habitatge basada en la rehabilitació i la construcció d'habitatges assequibles", explica Balmón. "El múscul municipal no és suficient, i per això cal canviar d'escala", afegeix.

Per la seva banda, ERC també va fer una trobada similar anomenada Conferència Metropolitana el febrer passat. La formació, que amb apostes com la de Gabriel Rufián presentant-se a Santa Coloma vol millorar la seva presència a l'àrea metropolitana, compta amb un programa marc del que anomena "la Catalunya sencera". El document contempla propostes per als municipis de les àrees metropolitanes en general sense especificar si són la de Barcelona, la de Lleida o la de Girona. Sigui com sigui, Rosa Suriñach, d'ERC

"A Barcelona, si als candidats els costa sortir fins i tot de l'Eixample, imagina't si han de parlar de problemàtiques que van més enllà de la ciutat", diu Oriol Estela

Tot i que la majoria dels partits coincideixen en quins són els reptes que afronta l'àrea metropolitana, només un ens ha fet arribar un programa electoral explícit per al territori

Barcelona, explica que el repte més important que entoma la regió és el de l'habitatge, i per això proposa, entre altres, convertir sòl industrial en terreny edificable i impulsar l'IMPSOL, l'empresa metropolitana d'habitatge. A més, considera que cal millorar la mobilitat enllaçant els límits entre els municipis amb bicicletes.

Altres formacions també identifiquen aquestes problemàtiques, però no han fet tants esforços per definir els seus argumentaris. El PP, per exemple, entoma la campanya des del vessant municipal, i per això no té cap document de mesures per a la metròpoli. L'alcalde per Badalona Xavier García Albiol considera que, en termes territorials, la seva ciutat ha de "recuperar l'estabilitat política per tornar a ser un referent" i "transformar la C-31" perquè deixi de "dividir el municipi".

Fa el mateix Xavier Trias a Barcelona. La seva llista no ha presentat cap programa metropolità explícit, però aposta per una AMB que gestioni les relacions entre municipis i no pas per un ens que dicti polítiques. "No és una eina política clàssica, sinó de gestió de serveis i d'entesa entre municipis", afirma l'exalcalde i candidat de Trias per Barcelona.

CRÍTICS AMB L'AMB

Potser la proposta més allunyada de la resta és la de la CUP. La formació anticapitalista vol la "dissolució de l'AMB". "És un organisme opac i una menjadora de recursos que es reparteixen els barons socialistes", diu la candidata per Barcelona Basha Changue. Per a la CUP, els grans reptes als quals s'enfronta el territori haurien de resoldre's amb diàleg entre els diferents ajuntaments d'una zona i no pas amb un organisme centralitzat. "Els municipis han de poder mancomunat serveis en funció de les necessitats", afirma Changue.

També es mostra crítica Anna Grau, de Ciutadans a Barcelona. "No tenim una entitat vertebradora, però, en canvi, paguem sobresous i impostos injustos", diu. "L'AMB és un cementiri d'elefants i de mala gestió, quan podria ser una plataforma de col·laboració públicoprivada i l'espina dorsal que cohesioni els municipis".

Una varietat d'opinions que demostren que el debat metropolità, encara que ningú en parli, és més viu que mai.

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

Aquest dissabte se celebra a 8 municipis la Nit dels Museus. Fins a 90 espais obriran la nit de dissabte 13 de maig i tres d'ells es troben a les Corts: el Monestir de Pedralbes, la Fundació Suñol i el Museu del Barça.

Comencen les obres del pavelló de l'Illa Diagonal

» Els treballs de reforma i ampliació del poliesportiu acabaran el 2025
» La polèmica amb l'Escola Ítaca i els efectes de les obres continua

EQUIPAMENTS ▶ Les obres de reforma i ampliació del pavelló de l'Illa Diagonal han començat aquesta setmana i es preveu que estiguin enllestides el febrer de 2025. Es tracta d'uns treballs de gairebé dos anys de durada que l'AFA de l'Escola Ítaca va demanar aturar fa mesos, sense èxit.

L'entitat patia pels problemes que les obres podrien ocasionar al centre i els seus alumnes. Els preocupava sobretot que, havent de tancar les finestres per evitar la pols i el soroll de les obres, la temperatura de les aules augmentés de forma excessiva de cara a l'estiu.

El pavelló de l'Illa Diagonal, que ara s'ampliarà. Foto: Google Maps

MINIMITZAR L'AFECTACIÓ

Davant d'aquesta queixa, el Consorci d'Educació, l'Institut Barcelona Esports i el Districte de les Corts han arribat recentment a un acord per, d'una banda, canviar les finestres de la façana afectada i, de l'altra, instal·lar-hi

aire condicionat. D'aquesta manera, es minimitzaran les molèsties de les obres a l'escola.

Una altra qüestió que amoninava les famílies de l'escola era la pèrdua d'espai de pati mentre duressin els treballs. En aquest sentit, des del Districte asseguren que es crearà un espai addi-

cional de 380 metres quadrats a la vorera del carrer Duran i Bas per fer de pati. Els alumnes de l'Escola Ítaca compartiran aquest espai amb els del Col·legi Santa Teresa de Lisieux, un centre que també es veurà afectat per aquestes obres que, malgrat les queixes, ja estan en marxa.

Foto: Twitter (@somcampdelacreu)

Ajornat l'enderroc imminent de la casa del cap de moltó

COLÒNIA CASTELLS ▶ La casa del cap de moltó de les Corts s'ha salvat del seu enderroc imminent en el marc del projecte de la Colònia Castells. Així ho va avançar *betevé* el 5 de maig afirmant que l'Ajuntament només està senyalitzant la zona i buidant els edificis que sí que aniran a terra.

I és que el novembre del 2022 el consistori va retirar el cap de moltó de la casa per protegir-lo de les tasques d'ender-

roc, però els veïns no tenien clar si l'edifici se salvaria o no, tal com demanaven a través de la plataforma *Salvem el Camp de la Creu*. La mateixa entitat havia alertat a través de Twitter l'augment de tanques i senyals que anunciaven els treballs.

L'Ajuntament, segons *betevé*, afirma que estan buidant els habitatges on ja no hi viu ningú i que allà on encara hi viu gent els han donat més dies de marge.

Ortega Nieto i l'Olivera Rodona, Medalles d'Honor

RECONeixEMENT ▶ El Plenari del Consell Municipal va atorgar el 2 de maig per unanimitat les 25 Medalles d'Honor de Barcelona d'enguany. Així doncs, les dues medalles de les Corts són per a l'Esplai L'Olivera Rodona i per a José Antonio Ortega Nieto.

L'entitat la rep en el 50è aniversari i per la seva tasca d'educació en el lleure d'infants i joves, "formant en l'esperit crític, la responsabilitat i el respecte", explica l'Ajuntament. L'esplai es troba ara mateix en un procés de tro-

bar un local fix, fet que reivindicaven des de fa mesos.

I la segona medalla és per a José Antonio Ortega Nieto en reconeixement "dels més de 50 anys de compromís solidari, de participació activa dins el moviment veïnal i d'activitat comunitària al districte".

Les Medalles d'Honor distingeixen cada any persones i entitats que amb la seva tasca professional o social han contribuït al desenvolupament de la consciència ciutadana i de les virtuts i els valors cívics.

Desfilada de moda en contra la soledat no volguda

Una de les voluntàries desfilant. Foto: Ajuntament

SOCIETAT ▶ L'octubre del 2021, el Districte va engegar el projecte *Estratègies contra la soledat*. Des de llavors s'han fet diferents accions per divulgar i difondre la problemàtica de la soledat no volguda. Ara, en el marc de la festa de Primavera a les Corts, el 7 de maig es va celebrar a La Caldera la desfilada contra la soledat.

L'acte el va idear el dissenyador amb projecció internacional, i que viu a les Corts, Òscar León. Així doncs, amb la desfilada el dissenyador va voler vin-

cular la soledat a un fet creatiu, en aquest cas la moda.

A més, l'esdeveniment va ser un acte inclusiu i col·laboratiu, ja que les persones que van desfilat eren voluntàries. A la desfilada es van presentar peces icòniques i altres elements que fan referència a la cohesió social i al benestar dels veïns i veïnes. Tot plegat sota el nom de *New Icons*, que fa referència a un concepte dins del món de la moda i el disseny que serveix per identificar aquelles peces que són representatives de l'autor.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Passejar per les Corts

» El districte té llocs plens d'història i patrimoni, de cultura i d'esport, d'espais verds i molt més
 » Al web hi ha set rutes, entre elles la del Campus Sud, disponibles en tres idiomes

La Porta Gaudí (dalt esquerra), el Centre Cívic Can Deu (dalt dreta), el Palau Reial (baix esquerra) i el cementiri de les Corts (baix dreta) són quatre punts d'interès del districte. Fotos: Districte

► S'allarguen les hores de sol, comença a fer calor, els arbres ja floreixen i el districte de les Corts canvia el vestit d'hivern pels colors de la primavera. L'arribada del bon temps és, un cop més, l'excusa perfecta per sortir de casa a peu i, xino-xano, redescobrir alguns racons amagats o desconeguts del districte de les Corts.

I és que les Corts és cultura, patrimoni, diversió, ciència, esport..., però, per sobre de totes les coses, és un territori divers i plural que ens sorprendrà. Des dels carrers i places del barri de les Corts, fins a descobrir el recinte que dona nom al barri de la Maternitat i Sant Ramon, o gaudir dels pavellons Güell al barri de Pedralbes. A més, l'avinguda més llarga de la ciutat amaga obres d'art de gran vàlua. També podem conèixer el districte des d'una òptica feminista, aprofitar els camins i instal·lacions esportives del territori o conèixer la part més científica i educativa al Campus Sud.

RUTES PER A TOTHOM
 Per canviar les tradicionals passejades pel barri, i caminar tot gaudint del que anem veient, hi ha disponibles unes rutes temàtiques descarregables en format PDF a la pàgina web del Districte en tres idiomes (català, castellà i anglès).

Es poden fer rutes pels tres barris que formen el districte

D'aquesta manera, la ciutadania i les persones que visiten el territori les poden descarregar al seu dispositiu mòbil o imprimir, i adaptar-les, fer-les completes, triar només algunes parades o barrejar punts d'interès de diferents rutes. A cada document, podreu trobar una introducció general, descripcions de cadascun dels punts de visita

amb rigorositat històrica i bibliografia per ampliar la informació, així com els detalls sobre l'accessibilitat dels diferents punts. A més, algunes d'aquestes rutes es programen com a visita guiada en diferents moments de l'any.

ELS TRES BARRIS

Sabíeu que l'actual districte té el seu origen en l'antiga població del mateix nom, que estava situada en un entorn molt fèrtil gràcies a les rieres que l'envoltaven i a Collserola? O que l'origen del nom prové del llatí *co-hors*, és a dir, 'terrenys i cases rústiques'? Al web del Districte trobareu tres rutes, una per cadascun dels barris del districte.

La ruta per les Corts, permetrà conèixer la història de les places Comas i Concòrdia, les fàbriques que han donat lloc a Cristalleries Planell i la biblioteca Montserrat Abelló, o els orígens de la masia de Can Rosés. La ruta per Pedralbes ens portarà als orígens del barri de la pedra

blanca, i als grans pulmons del districte: el parc de Cervantes, els jardins del Palau de Pedralbes o el parc de Collserola. Finalment, la ruta de La Maternitat i Sant Ramon ens ofereix des del passat més llunyà de masos i torres de defensa fins als laboratoris de nanotecnologia més innovadors as-

També hi ha recorreguts temàtics adaptats a tothom

sentats al territori. A aquestes rutes dels barris de les Corts, s'ha afegit recentment la ruta del Campus Sud, una zona singular del barri de La Maternitat i Sant Ramon, desconeguda per a moltes persones que viuen al districte, plena de masies, facultats universitàries i centres d'investigació, que cada cop s'obren més al veïnat. La Torre Rodona, la

masia de Can Planes, la Finca Güell, o les facultats de Biologia, Belles Arts i Farmàcia, són algunes de les parades imprescindibles.

RUTES TEMÀTIQUES

A banda de les esmentades anteriorment, la ciutadania pot redescobrir el territori amb tres rutes temàtiques i adaptades a tots els públics.

Així doncs, podrem passejar amb una mirada feminista per a reivindicar el paper que les dones han tingut en la història i en aspectes essencials de la vida social, cultural i política dels seus temps respectius, tot coneixent les dones que donen nom a carrers i places de les Corts. Per als més aventurers i aventureres, la ruta d'esport i natura els donarà a conèixer els camins més naturals del territori i les zones on practicar tota mena d'esport. La ruta Art en Diagonal ens acostarà un trosset de l'avinguda més famosa de la ciutat on trobarem escultures i obres d'art desconegudes per a molta gent.

28M

ELECCIONS

Segueix la **NIT ELECTORAL**
amb nosaltres escanejant
aquest codi QR

Colau demanarà que es regulin els lloguers a tots els barris

HABITATGE ▶ Barcelona ja té preparat l'informe que acredita que la ciutat és una zona amb un mercat de l'habitatge tens i pot aplicar la nova llei aprovada al Congrés espanyol per regular els lloguers. Així ho ha assegurat en una entrevista a *elDiario.es* l'alcaldessa i candidata dels comuns a revalidar el càrrec, Ada Colau.

“Barcelona serà la primera a aplicar la nova llei amb la màxima ambició”, ha assegurat Colau, que ha remarcat que la voluntat és que “tots els barris” puguin regular els lloguers. “Ja tenim els deures fets”, ha dit. Colau ha criticat que durant anys “s’ha posat la catifa vermella a l’especulació” i que calia una regulació per “frenar les pujades abusives”. L'Ajuntament enviarà l'informe al Govern tan bon punt la nova llei entri en vigor.

El document, elaborat per l'Observatori Metropolità de l'Habitatge, diu que la ciutat de

Ada Colau, en un ple municipal. Foto: ACN

Barcelona compleix un dels requisits que preveu la llei espanyola: que el cost mitjà de la hipoteca o del lloguer a la ciutat superi el 30% dels ingressos mitjans de les famílies.

Tanmateix, Barcelona no compleix amb el requisit que el preu de compra o de lloguer hagi experimentat, en els últims cinc anys, un percentatge

d'increment acumulat almenys de tres punts per sobre de l'augment de l'IPC.

Amb tot, i segons destaca el document de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona, la llei espanyola ja permet declarar una zona de mercat residencial tens quan es compleix, almenys, una de les dues condicions.

Maragall culpa Colau de la situació actual dels creuers

TURISME ▶ El candidat d'Esquerra Republicana a l'alcaldia, Ernest Maragall, ha atribuït la situació actual dels creuers a la ciutat a “l'acord del 2018” entre l'alcaldessa Ada Colau i l'aleshores president del Port, Sixte Cambra.

A parer de Maragall, aquell acord “va fixar, aprovar i confirmar que estava bé tenir les terminals de creuers que tenim i la capacitat actual per rebre'ls”. El candidat republicà no es mostra contrari als creuers, però sí que

considera necessari “governar-los bé”. Alhora, aposta per “potenciar-ne un cert tipus” i no d'altres, en al·lusió a la voluntat de limitar els creueristes de trànsit.

En una conferència al Col·legi d'Economistes de Catalunya, Maragall també ha assegurat que la seva aposta, sobre el model econòmic de la ciutat, és passar del model “low cost actual” a un altre que potencii la innovació, el coneixement i la construcció “especialment vinculada a la rehabilitació d'edificis”.

Ernest Maragall, en un acte de campanya. Foto: ERC

Trias, durant l'acte al Parc Central del Poblenou. Foto: ACN

Trias es veu guanyador

CAMPANYA ▶ El candidat de Junts a l'alcaldia de la ciutat, Xavier Trias, que es presenta sota la marca Trias per Barcelona, creu que el resultat de les eleccions serà “clar” i a favor seu.

“La gent es quedarà parada. No anem igualats. Guanyarem clarament i seré l'alcaldia”, proclamava el passat 6 de maig en un acte al Parc Central del Poblenou que va aplegar 230 candidats de Junts als comicis. Durant el seu discurs, Trias va re-

ivindicar la pertinença al seu partit. “La força me la dona ser de Junts”, va dir en un acte on va coincidir amb la presidenta suspesa del Parlament, Laura Borràs. “La força la tinc quan els dirigents em diuen em presenti. Que en Pujol i en Puigdemont em diguin que em presenti. Això em dona força”, va exclamar.

CRÍTQUES A COLAU

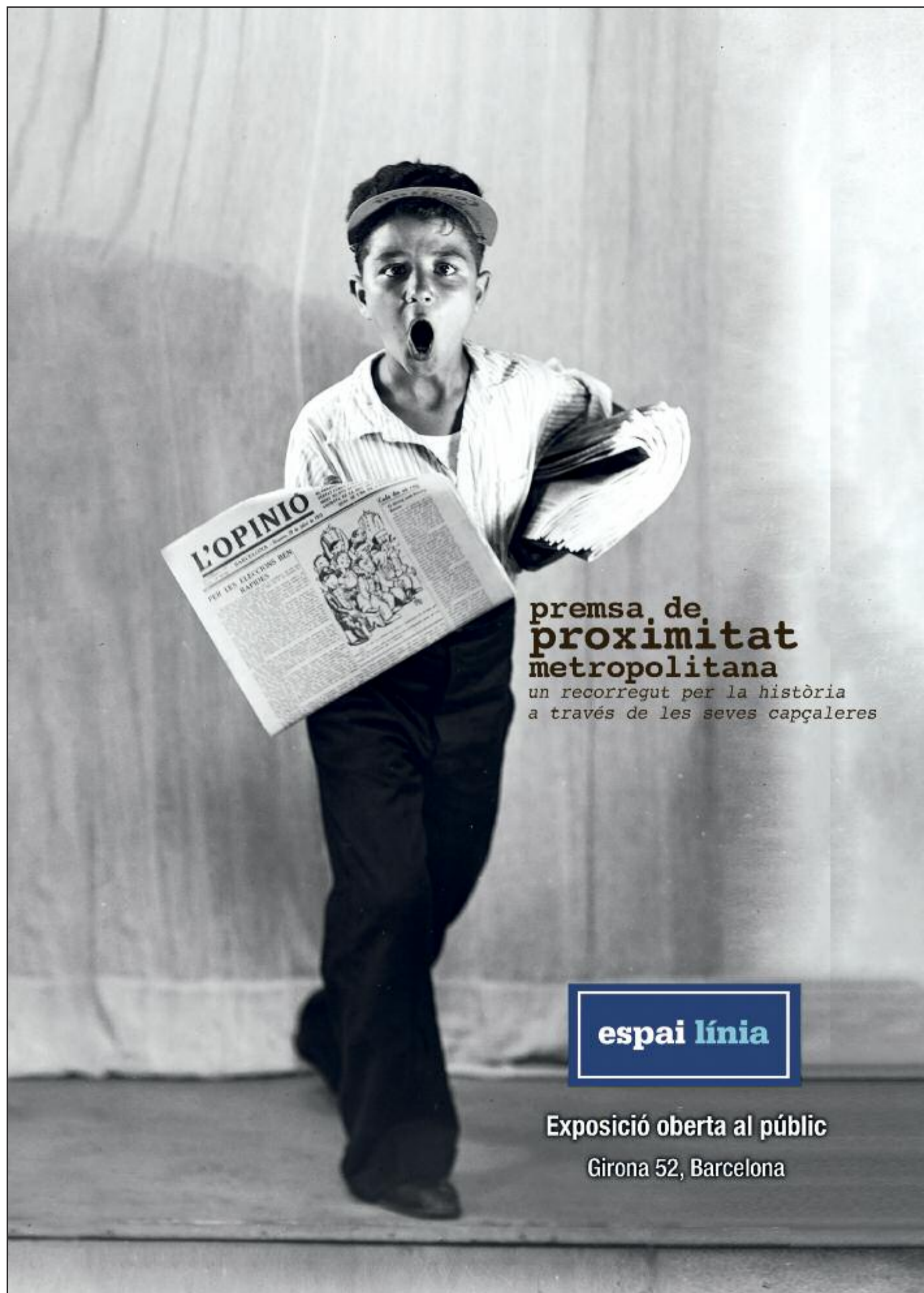
En la seva intervenció, el candidat de Junts també va carregar

contra l'actual alcaldessa, Ada Colau, perquè considera que “ha fet perdre el lideratge, l'orgull i l'autoestima” de la ciutat.

A més, Trias també va fer una crida a governar conjuntament amb l'àrea metropolitana i evitar “desgavells” que han portat a la segregació de barris com la Mina. D'altra banda, va assegurar que l'“única manera” que una ciutat tingui justícia i benestar social és “crear activitat econòmica”.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línialesCorts** a Telegram

premsa de proximitat metropolitana
un recorregut per la història a través de les seves capçaleres

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

L'Associació El Mirall de Pedralbes organitzarà el pròxim 18 de maig la Mostra de Comerç de Santa Gemma al Mirall de Pedralbes. La jornada dedicada al comerç local començarà a les 10 del matí i acabarà al vespre.

El comerç celebra el Dia Europeu del Comerç de Proximitat

REIVINDICACIÓ ▶ El Dia Europeu del Comerç de Proximitat es va celebrar el passat 9 de maig i el comerç de Barcelona ho va fer sortint al carrer, a banda de programar actuacions de cantants d'òpera als mateixos carrers.

La Fundació Barcelona Comerç va liderar l'acte institucional que va organitzar la Comissió Europea a la plaça Sant Jaume, on també hi van ser diversos eixos de la ciutat. Durant l'acte, el president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, va tornar a reivindicar la candidatura de Barcelona per ser la primera Capital Europea del Comerç de Proximitat. "Ja tenim la feina feta amb el programa que vam presentar el gener d'aquest any i en principi al juny sabrem la resolució de la Unió Europea (UE), que pensem que serà positiva", explicava Puig.

En aquest sentit, el president de l'entitat va afirmar que, un cop els aprovin el projecte (tot i que encara està a expen-

Foto de família de l'acte a la plaça Sant Jaume. Foto: Barcelona Comerç

ses de la UE), el següent pas serà conèixer la partida presupostària, que creu que serà "cap a finals de novembre". Un cop aquí, ja podran engegar la capitalitat per al 2024.

D'altra banda, Puig també va reclamar que aquest dia s'acabi convertint en "la diada nacional del comerç local a Catalunya".

Puig va afegir que una jornada com aquesta serveix per reivindicar "la importància que té aquest tipus de comerç per a tots els veïns" i que convertir-lo en la diada "ho fa més visible".

Amb tot, durant l'acte també es va desplegar la bandera d'Europa i l'actuació de l'Òpera Jove va posar el punt final.

S'estrena la primera Ruta dels Bunyols de Bacallà

GASTRONOMIA ▶ El comerç barceloní va estrenar a finals d'abril la Ruta dels Bunyols de Bacallà. La primera edició d'aquesta nova iniciativa s'allargarà fins al 21 de maig i compta amb la participació d'un total de 22 restaurants i 13 bacallaneries. En el marc d'aquesta proposta, tots els establiments implicats ofereixen una tapa de bunyols de bacallà acompanyada d'una beguda per un preu econòmic.

Es tracta d'un esdeveniment gastronòmic impulsat pel Gremi de Bacallaners de Catalunya i Ba-

callà d'Islàndia, amb la col·laboració d'Olis Bargalló i Restaura-Plus, i amb el suport de Mercats Municipals de Barcelona. Segons l'organització, l'objectiu de la ruta és "enaltir una elaboració culinària" tan nostrada.

L'organització deixa clar que la proposta "és molt més que una ruta de bars", ja que també inclou bacallaneries que es troben als mercats municipals de la ciutat. Aquestes parades oferiran cada dissabte que duri la ruta una tapa per només tres euros i tallers de cuina adreçats a infants.

La presentació de la 1a edició de l'activitat. Foto: Ruta dels Bunyols de Bacallà

Cru Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

*L'import íntegre (3€ IVA índic) del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client: 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades: www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Anna Grau
Candidata a la alcaldía
de Barcelona

Con Colau y Collboni,
339 delitos al día en
Barcelona

Con Ciutadans,
1.500 agentes más y
cámaras de videovigilancia

#PalabraDeGrau

El conjunt cortsenc va posar punt final a la seva temporada el passat 7 de maig amb una ajustada victòria per 59-58 contra el CB Granollers, en l'última jornada de la fase regular de la Copa Catalunya femenina. El Joventut Les Corts ha acabat vuitè amb 12 victòries i 14 derrotes.

La satisfacció de Feliciano López

» Soci de l'RCT Barcelona i director del Masters de Madrid, aquesta temporada es retirarà com a tenista
 » "Em conformo que la gent em recordi com un paio correcte, educat i agraït", diu el toledà, de 41 anys

Toni Delgado
PEDRALBES

Hi ha qui potser veu en Feliciano López (Toledo, 1981) un tenista més protagonista en les carpetes d'adolescents i la premsa del cor que en la seva professió. Res més lluny de la realitat: el problema és que perd amb claredat amb altres companys amb qui ha coincidit en el circuit, com Rafa Nadal, David Ferrer o Juan Carlos Ferrero. Les comparacions són injustes.

"A Espanya no hi ha una gran cultura esportiva. Aquí són els Rafa Nadal, Iker Casillas, Pau Gasol, Fernando Alonso... I, de sobte, la resta no existeix. No hi ha prou cultura per apreciar com és de difícil tot això. Aquí et coneixen més per tenir una parella que presenta un programa a la televisió que per jugar al tennis", denuncia López,

soci de l'RCT Barcelona, en una conversa amb Alejandro Ciriza per al diari *El País*.

Amb un palmarès amb quatre Copes Davis, set títols individuals i sis en dobles, el tenista espanyol compagina la seva última temporada al circuit professional amb la direcció del Masters de Madrid, en què el passat diumenge 7 de maig Carlos Alcaraz va tornar a aixecar el trofeu en una final titànica davant el sorprenent Jean-Lennard Struff. Un dia després el tenista de l'RCT Barcelona seria nomenat Premi Laureus a l'esportista revelació.

ELS ÈXITS A QUEEN'S

"Crec que després de Nadal, Federer i Djokovic no he vist res semblant a Carlitos, i això que he vist tennis... És algú molt diferent de tots els grans talents que han sorgit a més d'aquests tres. És el millor que he pogut gaudir", assegura López, que

Feliciano López en un entrenament. Foto: Masters de Madrid

el 2 de març de 2015, cap als 34 anys, va assolir el seu millor rànquing ATP, la 12a posició. 8 mesos i 16 dies abans, el toledà havia tingut davant Grigor Dimitrov una pilota de partit per guanyar Queen's. Un torneig prestigiós d'herba que sí que guanyaria el 2017, amb 35 anys, i el 2019, amb 37.

En una entrevista amb Nacho Encabo i Michèle Novovitch per a *Relevo*, López confessa un sentiment que confirmen els seus resultats a la pista. "Per a mi ha estat una alegria increïble i un gran orgull poder veure que amb 33, 34, 35 i, inclús amb 37 i 38, podia continuar sent competitiu. Pensava que era injust

retirar-me si estava gaudint molt i assolint coses que no m'esperava. Un dels meus millors èxits ha estat poder xalar del tennis d'una manera molt diferent dels 30 als 40 que dels 18 a 30 perquè era molt més conscient de tot el que tenia al meu voltant i era un jugador molt més agressiu. Sempre m'han dit que jugués més a l'atac, però a vegades et costa fer cas als teus entrenadors", confessa López, a qui li ve de gust formar-se més en negocis, dedicar-li més temps al Masters de Madrid. Se sent afortunat per poder retirar-se quan i com vol, sense lesions ni altres circumstàncies.

"Em conformo que se'm recordi com un paio correcte, educat i agraït, més enllà que agradi més o menys el meu joc. La persona està per sobre del tenista, i sento que la gent [almenys del món del tennis] em té afecte", s'acomiada, molt satisfet, López a *El País*.

UNHCR ACNUR
 La Agencia de la ONU para los Refugiados
 comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com
 Bizum – Codi: 01151
 ES86 2100 2262 1802 0040 3932

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.

Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.

Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENÍS

Carrer Netzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

No t'ho perdís

Foto: Litoral

Fira Litoral

Els pròxims 20 i 21 de maig, el recinte de la Fabra i Coats de Barcelona tornarà a acollir la Fira Litoral, que enguany arriba a la 9a edició. Aquest esdeveniment, d'accés lliure i gratuït, tindrà un total de 113 parades, en les quals s'exposaran més de 4.000 títols. En el marc de la fira també s'han programat una setantena d'activitats diverses, que van des de presentacions de llibres fins a concerts, passant per debats i recitals de poesia. Al recinte, a més, hi haurà un espai de lectura, una zona de joc i un racó gastronòmic. Els dies previs tindrà lloc Litoral PRO, la fira professional.

Llibres

Et vaig donar ulls i vas mirar...
Irene Solà

Amagat entre muntanyes acinglerades i desavinents, en algun lloc remot de les Guilleries transitat per caçadors de llops, bandolers, emboscats, carlins, sortillers, maquis, pilots de ral·lis, fantasmes, bèsties i dimonis, el mas Clavell s'agafa a terra com una paparra. És una casa, sobretot, habitada per dones, on un sol dia conté segles de records.

Teatre

Mal de coraçón
Victoria Szpunberg

Mal de coraçón és una de les maneres amb què Santa Teresa anomenava la seva malaltia. No se sap amb certesa què patia, però és evident que la seva relació amb el dolor era forta i intensa. En aquesta obra, tres personatges agònics i mig alcoholitzats, que pateixen algun dolor a l'ànima, es troben en un bar.

A la Sala Tallers del TNC, a Barcelona.

Música

Homas
Stay Homas

El trio que es va popularitzar per cantar al seu terrat de l'Eixample durant el confinament és ara un grup musical consolidat. Els Stay Homas acaben de publicar el seu segon àlbum, *Homas* (Cukileo Records), amb el qual asseguren que han deixat enrere el "fenomen" i han avançat cap a una altra etapa, tal com han explicat en una entrevista a l'ACN.

Pelis i sèries

Asedio
Miguel Ángel Vivas

La Dani (Natalia de Molina), una patriòtica agent antiavalots, es troba durant un desnonament a Madrid uns diners amagats, una trama de corrupció policial i un crim que l'obliga a fugir a un territori hostil on no és benvinguda i no coneix l'idioma. Ara només compta amb l'ajuda de la jove nigeriana a la qual acaba de desnonar i obre els ulls respecte al sistema.

Famosos

És la fi d'una era televisiva. Semblava que no s'acabaria mai, però un cop més la vida ens demostra que tot té un final. Aquest to fatalista que gastem avui és per parlar, ni més ni menys, de la cancel·lació de *Sálvame*. El programa presentat per Jorge Javier Vázquez (Badalona, 1970) ha estat catorze anys en antena, omplint les tardes de Telecinco i acompanyant milions d'espectadors i, sobretot, d'espectadores. Dones d'una certa edat que han trobat en la senzillesa i el sentit de l'humor d'aquest format –que, diguem-ho tot, sovint ha traspasat línies vermelles– un entreteniment inigualable. I ara els el prenen, perquè qui ocuparà les tardes de Telecinco serà la productora d'Ana Rosa Quintana. Un altaveu de la dreta rànica en lloc d'un programa que presumia de ser "de rojos y maricones". Queda clar qui hi surt perdent. Malgrat tot, Vázquez s'ho ha pres amb humor: ha publicat a les xarxes un vídeo amb la seva mare. "I ara què faràs?", li pregunta ella. Ell respon que potser torna al teatre. "Com que et va anar tan bé l'última vegada...?", remata la mare, carregada de sarcasme.

La fitxa

QUI ÉS?

J O R G E J A V I E R

ÉS FAMÓS PER...

Ser una estrella televisiva

És una de les cares més conegudes de la faràndula espanyola

QUÈ HA FET?

Més aviat què li han fet: posar fi a 'Sálvame'

El programa presentat per ell ha estat catorze anys en antena

A LES XARXES...

Dol i paraules boniques

Els espectadors més fidels del format no se'n saben avenir

ESTILS DE VIDA

Les nous també milloren el cervell

Foto: Freepik

i NEUROLOGIA

Són prou ben coneguts els efectes de les nous per reduir el colesterol. Però els seus beneficis van més enllà. Menjar-ne habitualment podria beneficiar el desenvolupament de les capacitats cognitives dels adolescents i ajudar la seva maduració psicològica. Això es deu a l'àcid gras alfa-linolènic, un tipus d'omega-3 que ajuda el desenvolupament del cervell, sobretot en etapes de creixement.

L'Institut d'Investigació Sanitària Pere Virgili ha liderat un estudi que ha fet un seguiment a dos grups de 350 estudiants, un d'ells consumidor de nous durant sis mesos. Els resultats mostren que els adolescents amb nous a la seva dieta s'havien beneficiat d'un increment en la seva capacitat d'atenció i diversos amb TDAH havien millorat notablement el seu comportament, amb menys tendència a la hiperactivitat. La investigació també mostra millores en la capacitat de raonar i resoldre problemes de forma més eficient i ràpida. Segons les recomanacions dels professionals mèdics, si els adolescents mengessin un grapat de nous al dia, tres cops per setmana, i mantinguessin aquests hàbits durant el temps es veurien canvis substancials en les capacitats cognitives per poder encarar l'adolescència i l'entrada a l'adultesa amb més facilitat.

Les claus

OMEGA 3

Les nous contenen un tipus d'omega-3 que ajuda el desenvolupament del cervell en etapes de creixement

ADOLESCENTS

Els adolescents que mengen nous en la seva dieta mostren més capacitat d'atenció i concentració

ESTUDI

Els resultats beneficiosos s'han contrastat mitjançant un estudi elaborat per l'Institut d'Investigació Pere Virgili

REGULARITAT

La recomanació és menjar regularment un grapat de nous, uns tres cops per setmana, i sense interrupcions

Foto: Pixabay

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

facebook

twitter

instagram

PREMIS IMPACTE

I LA NIT DEL
MÀRQUETING I
LA COMUNICACIÓ

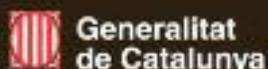
8 de Juny
Teatre Prado
Sitges

www.lanitimpacte.cat

25
ANYS

Col·legi
del Màrqueting
i la Comunicació
de Catalunya

Amb el suport de:

SITGES
NEXT

